

Để trả lời bài viết SỰ THẬT MẤT LÒNG

Nguyễn Thừa Bình

LGT: Bài “ Sự Thật Mất Lòng” không đề tên tác giả đã luân lưu qua emails thì coi như những hạt bụi bay trong không khí xảy ra hàng ngày trong mọi sinh hoạt của con người trên trái đất, nhưng những hạt bụi này bám vào mắt và làm cho khó chịu vài người đi trên đường đời xứ xa ! Sự khó chịu này coi như là một “Tự ái dân tộc”.

Nhóm mạng Việt Nam Văn Hiến chân thành cảm ơn Ông Nguyễn Thừa Bình đã gửi tới bài “Để trả lời bài viết Sự Thật mất Lòng” và email của TS Nguyễn Anh Tuấn về nội dung của “ Sự Thật Mất Lòng” như dưới đây.
Trân trọng giới thiệu đến quý độc giả.

Một anh bạn mới chuyển cho tôi bài viết không có tên tác giả, có tựa đề là **SỰ THẬT MẤT LÒNG**. Tôi thấy cần phải lên tiếng từng điểm một để trả lời tác giả và những tên Mỹ vô danh mà tác giả đã mượn lời của họ (hay của chính tác giả, không biết chừng) đã ngu muội, hồ đồ, hỗn láo, đầy ác cảm, có dụng ý và hèn nhát. Trong bài viết, chữ mực đen là của người viết bài SỰ THẬT MẤT LÒNG và chữ **mực đỏ là của tôi (Nguyễn Thừa Bình)**:

- 1/ Một nhân viên chính phủ liên bang cấp cao người Mỹ da trắng, ông nói rằng: Một mặt các người Mỹ gốc Việt hợp tác khăng khít (close co-operate) về kinh tế và tài chánh với chế độ “kẻ thù” của các anh qua việc các anh đổ 18 tỷ đô la về Vietnam hàng năm qua ngả du lịch, chuyển ngân, du hí, và đầu tư (Note: Wells Fargo Bank có đủ tài liệu cung cấp cho GAO).

Cũng nên biết, GAO
viết tắt từ chữ Government Accountability Office là cơ quan độc lập, không đảng phái, làm việc cho quốc hội. Ông người Mỹ da trắng (không có tên họ) đã lấy ra được và công bố con số 18 tỷ đô la, chỉ riêng nước Mỹ? Ông Bộ trưởng Ngoại giao Phạm Bình Minh của Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam cho biết, trong năm 2012 nguồn kiều hối trên toàn thế giới Việt Nam nhận được chỉ có 10 tỷ đô la. Tiền đó là của gần nửa triệu công nhân lao động ngoại quốc, của những người ra đi từ miền Bắc Cộng sản sau 1975 hay trước đó đã ở lại từ các nước cựu chế độ Cộng sản, của cả 300 ngàn người lấy chồng nước ngoài...không riêng chỉ ở Mỹ. Việc họ có khăng khít hay không khăng khít với

chế độ kẻ thù hay không kẻ thù với họ, có gì thắc mắc ở các nước tự do, ai cấm ai được? Không thấy, quân đội Mỹ đổ xương máu và sự chết chóc từng ngày trên chiến trường Việt nam mà ở Mỹ chống chiến tranh Việt nam rầm rầm, có ai làm gì họ; làm gì Bill Clinton, John Kerry, Jane Fonda...?

-2/ Mặt khác, một số tổ chức cộng đồng (a certain number of your community organizations) các anh nộp thỉnh cầu (petition) chính phủ Mỹ xin dùng áp lực kinh tế với Vietnam để đòi cho các anh vài điều mà các anh có thể tự làm lấy, nhưng chính hành động của các anh (hợp tác kinh tế với chế độ thù nghịch) rồi các anh phản lại thỉnh cầu của các anh. Các anh là lũ hề (you, bunch of comedians). Ông hỏi: “ Trả lời tôi, các anh là loại người gì”? (Please answer me, what kind of people are you?).

Một kết luận thô bỉ, thiếu cặn, hồ đồ. “các người Mỹ gốc Việt hợp tác khăng khít” khác hoàn toàn với “một số tổ chức cộng đồng các anh nộp thỉnh cầu”. Dù có ngu hay khùng điên cách mấy cũng thấy được. Ai đời đang nói chuyện mấy người “thân Cộng” gộp chung với mấy người “chống Cộng” rồi nói “hành động của các anh (hợp tác kinh tế với chế độ thù nghịch) rồi các anh phản lại thỉnh cầu của các anh”. Xin lỗi, phản phúc là chính các ông, chính phủ Hoa kỳ các ông đã “phản lại” Việt nam, bán đứng chúng tôi cho Tàu. Các ông đem quân vào Việt nam, đảo chánh tới đảo chánh lui, làm chết anh em Tổng thống Ngô Đình Diệm kính yêu của chúng tôi, gây chết chóc hàng triệu người, tang thương ha i miền Nam Bắc. Rồi mặc kệ ai, các ông bỏ chạy, chúng tôi chết đứng ...Tôi nghiệp bây giờ Afghanistan sẽ như số phận chúng tôi cho coi! “Xin ông tìm cho ra được mấy người Việt nam chống Cộng chúng tôi đã ký vào thỉnh nguyện lại “hợp tác khăng khít (close co-operate) về kinh tế và tài chánh với chế độ “kẻ thù” của các anh”? Nếu không, hóa ra ông ở xa nửa vòng trái đất mà cũng nhiễm bệnh “chụp mũ” của tụi VC rồi, nếu không muốn nói, ông có mắt cũng như mù. Việc chúng tôi, một số có gởi tiền hay về Việt nam chẳng qua vì đạo lý truyền thống “chim có tổ, người có tông” hay “uống nước nhớ nguồn” không thể làm ngơ. Năm 196 trước Tây lịch, Triệu Vũ Vương, nước Nam Việt của chúng tôi đã thần phục nhà Hán (nhưng vẫn giữ nền độc lập, tự trị) cũng vì nhà Hán hăm sẽ giết chết giòng họ và san bằng mả mồ tổ tiên của mình. Từ kết luận ngu ngơ trên, ông đã hỗn hào một cách xách mé, mất tư cách mà la ầm lên rằng “các anh là lũ hề” (you, bunch of comedians). Tôi nghĩ “you, bunch of comedians” là ông đó. Ông hỏi: “Trả lời tôi, các anh là loại người gì?” (Please answer me, what kind of people are you?”. Tôi xin trả lời thay, chúng tôi là người Việt Nam chân chính, lương thiện đã sống và đã chiến đấu và sẽ sống và sẽ chiến đấu vì tự do, hòa bình, hạnh phúc, thịnh vượng cho chính chúng tôi và

cho cả thế giới”. Riêng ông, tôi dạy ông một câu nói mà ông bà tôi đã dạy cho con cháu từ lúc còn bé thơ, là “hàm huyết phún nhân, tiên ô tự khẩu”, có nghĩa là “ngậm máu phun người, dơ miệng mình trước”.

-3/ Qua hai tuần tôi mong đợi hồi âm của các bậc cao minh, uyên bác, nhưng không thấy. Tuyệt vọng. Tôi không còn tin người Việt nào đủ thông minh uyên bác có thể đối đáp lại người chủi xéo dân Việt tỵ nạn ta. Như thế có nghĩa là toàn thể cộng đồng người Mỹ gốc Việt không có một ai cao minh uyên bác cả. Đau buồn thay hơn 4 ngàn năm văn hiến.

Đọc đoạn văn này, tôi vô cùng thất vọng, hèn chi vài anh bạn tôi nói “quảng sọt rác đi ba cái “thứ gây rối” đó, chỉ mất thì giờ vô lý”. Ông hay bà viết bài này có “hiệu triệu” trước mặt 1 triệu 700 ngàn người Việt ở khắp nước Mỹ đâu mà người ta biết, người ta chờ đọc để trả lời trong vòng hai tuần? Một năm, hai năm chưa chắc có ai đọc, không có ai thèm đọc nữa là! Tôi có một anh bạn “forward” cho, mới biết bài viết này chắc của một người nông ngạo lắm thì phải? Ai ăn không ngồi rồi đi tìm rác moi lên để nhìn gì trong đó, hưởng gì quý vị cao minh, uyên bác, người ta lo làm việc lớn, ai dư thời giờ đâu mà trả lời những câu nói đại dột, u mê, ngu ngơ, phi lý, vu vơ... của những con người bất thường, xác xược, hỗn láo? Tôi, phàm phu tục tử, dù ít học, nhưng cũng biết dân tộc mình bị người ta xúc phạm không chịu nổi nên phải trả lời và chỉ trả lời một lần này thôi, vì có ai cứ đem “đền gãi tai trâu”, lại là trâu điếc bao giờ? “Khôn ngoan đối đáp người ngoài. Gà cùng một mẹ chớ hoài đá nhau”, ông hay bà là người Việt Nam tôi phỏng chừng cũng không quá trẻ thơ, chắc đã được dạy rồi. Họ “chủi xéo dân Việt tỵ nạn ta”, nhưng ông hay bà là kẻ hèn nhát quá là hèn nhát, đã “ngậm cam” để bụng mà về “phun ra” cho đồng bào mình nghe. Chủi xéo dân Việt, trong đó có cha mẹ của ông hay bà; có ông bà của ông hay bà; có tổ tông của ông hay bà; có goiing họ đời đời của ông hay bà...nữa chớ. Chính dân tộc Việt Nam có bốn ngàn năm văn hiến, nên họ biết cái nào nên làm và cái nào không nên làm; biết thế nào quân tử, thế nào tiểu nhân mà chơi, mà tránh; là chính nhân, họ không hồ đồ, xu nịnh...phát ngôn một cách hàm hồ, trẻ con, mông muội, ngu si

-4/ ...trong dịp Monthly-Neighborhood-Get Together-Buffer Dinner này, một bà bác sĩ Sue (OB GYN) da màu chĩa vô “Chính BS Martin Luther King là người đã đấu tranh cho chúng tôi có nhân quyền, tự do, bình đẳng. Chúng tôi phải tự dành lấy mạng sống. Chúng tôi không nộp đơn thỉnh cầu tới chính phủ như bản chất ý lại của các anh vừa làm. Các anh biết việc làm nào bản thiù, các anh muốn người khác làm cho mình.

Tại sao trong Monthly-Neighborhood-Get-Together-Buffer Dinner mà bà Sue, Bác sĩ Sản-Phụ khoa (Obstetrics-Gynecology) da màu nào đó, ai thèm chọc bả mà tự nhiên bả lại nói chuyện không thích hợp một cách ác cảm dị kỳ, quá đơn giản một cách vô ý thức, thiếu cân nhắc và có tính kỳ thị đáng kinh tởm trong không khí bữa cơm chiều đoàn kết, cùng nhau làm việc? Việc ký “thỉnh cầu” tới chính phủ ở Mỹ đâu ai nói “như bản chất ý lại của các anh vừa làm”? Đã có 1 triệu 500 ngàn người Mỹ ủng hộ cựu ứng cử viên đảng Cộng hòa, Mike Huckabee “Sign the Petition to Help Force Repeal” để bãi bỏ Health Care Act, cái gọi là “Obamacare”. Gần 300 ngàn người Hispanic hay Latino (gốc Cuba, Mexico, Puerto Rico, Trung và Nam Mỹ) đã ký thỉnh nguyện thư xin cho 11 triệu người cư trú bất hợp pháp đang sống trên đất Mỹ được nhập cư. Đã có 52,641 người ký thỉnh nguyện thư xin bãi bỏ lệnh cấm vận Cuba (“52, 641 have signed the petition to lift the American embargo on Cuba”) đã kéo dài cả nửa thế kỷ qua... Như vậy, những người trên đã làm những công việc đó xuất sứ từ “bản chất ý lại” hay sao? Những công việc đó, ai nói là “bản thù, các anh muốn người khác làm cho mình”? Chính quyền, Quốc hội lập ra để làm gì nhỉ, nếu không phải vì dân, cho dân? Thật không thể tưởng tượng được “một bác sĩ Sue (OB GYN) da màu” nào đó có học lại ăn nói hàm hồ phùng tôm cá như vậy và cũng đau, chúng ta có một người Việt nghe người ta chửi ngay vào mặt mình mà im ru bà rù, còn về nói móc, nói moi người Việt mình thậm tệ. “Khôn nhà đại chợ” không sai chút nào!

-5/ Nếu không có BS King, người Mỹ gốc Việt các anh ngày nay chẳng khác gì người Tàu qua đây lao động đường xe lửa hoặc giặt ủi. Ai muốn có gì, phải tự tranh đấu dành lấy. Ở Mỹ có câu nói không ai cho ai ăn cơm thí “ There is no free lunch”. Những người dân ở Việt Nam ươn hèn (coward rats) không dám tự mình dành lấy bình đẳng , tự do, nhân quyền. Nước Mỹ không thể cứu giúp một dân tộc ươn hèn (a nation full of coward rats). Nếu họ không cứu họ trước (we only help those who themselves).

Đọc đến đây, tôi tức con mẹ “bác sĩ Sue (OB GYN) da màu” nào đó ít hơn thằng cha hay con mẹ nào người Việt nam viết ra cái bài mà tôi dẫn chứng bằng mực đen ở trên, khiếp nhược đến nỗi chỉ biết ngồi nghe người ta chửi cả dân tộc mình: “một dân tộc ươn hèn (a nation full of coward rats) mà không thấy nhục, còn cảm thấy hãnh diện như thể ta đây người trí thức tiếp xúc những người Mỹ trí thức- một loại trí thức đáng khinh bỉ, thối tha như rác rưởi, cống rãnh-. Việc nhờ hay không nhờ Martin Luther King tôi chưa thấy rõ, nhưng người Việt chúng tôi qua đây xừ sở Hoa Kỳ, chúng tôi thấy rõ hết sức, là đã xả thân đi làm những công việc cùng khổ, hạ đẳng, bản thù, nhục nhã, mồ hôi nước mắt, xương máu, và cả cái chết...

Hơn thì có chứ không thua gì “người Tàu qua đây lao động đường xe lửa hoặc giặt ủi”. Vậy thì “there is no free lunch” xin trả lại cho bà “bác sĩ Sue (OB GYN) da màu” nào đó, bà có thể nói với những người Mỹ homeless đang xin

ăn đầy ngoài đường, nhất là những người Mỹ da màu như bà. Xin nhớ cho. Những người bạn African American có chiều dài lịch sử trên đất Mỹ cả 400 năm. Đến thập niên 1960, thời kỳ Martin Luther King tranh đấu đã có ít nhất là 18 triệu 900 ngàn người, dĩ nhiên họ đòi hỏi điều gì, cái gì cũng dễ dàng hơn và dễ thành công hơn. Người Việt chúng tôi đầu hôm sớm mai tới Hoa Kỳ chưa tròn 40 năm, vốn vẹn chỉ 1 triệu 700 ngàn người ở rải rác trên 50 tiểu bang, chưa có an cư, chưa được lạc nghiệp, nhưng chúng tôi rất hãnh diện những gì chúng tôi đã làm cho chính chúng tôi và cho đất nước Hoa Kỳ. Như “bà bác sĩ Sue (OB GYN) da màu” nào đó, liệu bà có làm được không? Và ngay cuộc đời của bà, bà đã làm gì rồi cho đất nước tự do, cơ hội và mang tiếng “không được kỳ thi” này? Bà có quá quắc lăm không, bà có kỳ thị lăm không khi dám tuyên bố chúng tôi là “một dân tộc ươn hèn” (a nation full of coward rats)? Tại người bạn Việt của tôi “ươn hèn”, chỉ biết ngồi nghe bà mắng, bà chửi cả một dân tộc mình mà cứ lắng tai nghe và hai môi cứ như hai cái vỏ con hến, con sò, con ốc “ngậm cứng” lại, nên bà cứ rồn rãng một cách u mê, ngu ngốc chẳng? Bà hãy mở mắt ra mà biết, Việt nam chúng tôi gần 1000 năm đô hộ của Tàu, gần 100 năm cai trị của Pháp mà vẫn là một nước thống nhất, độc lập, tự chủ, văn minh tồn tại trên quả địa cầu này? Sau năm 1954, chúng tôi vẫn hiên ngang đứng lên làm tiền đồn chống Cộng sản bên cạnh người Mỹ trên 20 chục năm trời? Mỹ bỏ chạy, chúng tôi một nửa đất nước nhỏ bé, nghèo nàn, lạc hậu bà nghĩ, đâu có anh hùng cách mấy, đâu có thiên thần trên trời xuống cứu giúp, có thắng nổi cả một khối Cộng sản thống nhất, vĩ đại, cuồng tín, hùng cường nhất thời bấy giờ? Nếu trí não của bà còn quá ấu trĩ, thì bà cứ “đội mỏ” xuống hỏi thử các ông tổng thống Hoa kỳ đã quá cố hay cứ xin gặp các ông tổng thống còn đang sống, như ông Barack Obama, tổng thống da màu đầu tiên của Mỹ xem sao?

-6/ Một ông khác là sĩ quan hải quân về hưu, nói “Tôi muốn nói cho các người bạn Mỹ gốc Việt các anh biết rằng chính phủ Mỹ không đóng vai trò cảnh sát quốc tế (policeman of the world). Nước Vietnam bắt bớ giam cầm những người đối kháng là việc nội bộ của riêng họ. Các anh không thể thỉnh cầu chính phủ Mỹ làm cảnh sát hoặc quan tòa buộc một nước có chủ quyền (a sovereign nation in power) thả những người đối kháng mà, ai có thể biết được, chính phủ nước đó cho họ là tội phạm. Các anh quá lạm dụng (abusive) quyền công dân Mỹ. Nhân đây tôi cho các anh biết các người Cuba nói riêng hoặc Latinos nói chung, lực lượng cử tri, chính trị , kinh tế của họ to lớn hơn các anh nhiều lần. Các chính trị gia đều tiến sát gần (approach) họ. Họ chưa hề thỉnh cầu (petition) chính phủ điều gì. Vì họ thông minh và thực tế hơn người Mỹ gốc Việt các anh (they are smarter and more realistic than you folks)--tức là chúng ta ngu hơn bọn xì --quả vậy.

Ông bạn hay bà bạn ta sao ngu ngốc đến nỗi lấy một câu nói thô lậu, sơ đẳng, kém cỏi của một ông lính già về hưu không biết còn đủ trí thông minh hay

không làm khuôn vàng thước ngọc mà kết luận quá sức hồ đồ, ấu trĩ, mất dạy..., rằng “chúng ta ngu hơn bọn xì”. “There comes a time when silence is betrayal” như Martin Luther King đã nói (có khi sự im lặng là một sự phản bội). Ông có biết rằng, theo U.S Census Bureau tính đến ngày 1 tháng 7 năm 2011, dân số người Hispanic hay Latino có đến 52 triệu người, chiếm đến 16.7% dân số Hoa kỳ và đến ngày 1 tháng 7 năm 2050, ước tính lên đến 30% tức 137. 8 triệu người? Một dân số to lớn như vậy, đã ở lâu đời trên nước Mỹ trên 400 trăm năm, trước cả người Mỹ gốc Phi châu thì tầm ảnh hưởng của nó to lớn như thế nào là rõ ràng ràng, làm sao công bằng đem so sánh với dân Việt

nam một nhóm con con, sinh sau đẻ muộn? “Các chính trị gia đều tiến sát gần (approach) họ”, để làm gì, để kiếm phiếu là đương nhiên. Ai không biết cuộc bầu cử tổng thống vừa qua ở Mỹ, liên danh Mitt Romney-Paul Ryan thua liên danh Barack Obama-Joe Biden cũng có người Hispanic hay Latino này dự phần, nhưng họ vẫn cứ ký tới ký lui thỉnh nguyện thư “petition” như đã nói ở trên. Họ có quá lạm dụng (abusive), có ý lại, có bản thủ, có uơu hèn và không có “thông minh và thực tế” không? Không có thằng nào, con nào dám hó hé. Ở Mỹ, việc ký thỉnh nguyện thư “petition” để “yêu cầu” cũng như thôi vận động hành lang “lobbyist” để “chạy chọt”, để “xin xỏ” có ai bảo ai là thứ này, thứ kia đâu? Để ký được 150,000 thư thỉnh nguyện năm ngoái (2012), người Việt nam không lẽ nằm ngủ mà có. Họ đã tốn công, tốn sức, tốn tiền bạc, tốn mồ hôi, đổ nước mắt, đổ xương máu còn phải chịu sự đánh phá bất lương, trong đó chắc có mấy ông, mấy bà...? “Chính phủ Mỹ không đóng vai trò cảnh sát quốc tế (policeman of the world)”, nói như vậy là nói cho có. Người ta không gọi “policeman of the world” vì không xứng danh bằng người ta gọi là “global gendarmerie”, đội sen đầm toàn cầu. Hỏi trên thế giới chỗ nào nước Mỹ không dòm ngó tới, và một khi cần thiết là nhảy vào ngay? Ở Mỹ, nhân quyền là một di sản đặc biệt, quý báu của quốc gia, dựa trên bản tuyên ngôn độc lập năm 1776: quyền sống, quyền tự do, quyền mưu cầu hạnh phúc...là một điểm son, sẵn sàng san sẻ, giúp đỡ cho các dân tộc khác. Việc ký thỉnh nguyện thư yêu cầu chính phủ, quốc hội can thiệp quốc gia này, quốc gia kia về vấn đề nhân quyền ở nước họ, thì có gì là “lạm dụng (abusive) quyền công dân Mỹ”, việc mà chính phủ Mỹ, quốc hội Mỹ đã từng làm từ xưa từ xưa cho tới nay ở nơi này, ở nơi kia khắp thế giới?

-7/ Ngồi cùng bàn, ông Tom chủ văn phòng bất động sản Century 21, phát biểu: “Cũng như mọi cộng đồng thiểu số khác. Họ (người Việt) có 3 loại người:

-- 1 loại cực kỳ thông minh đóng góp rất nhiều cho xứ sở này (their adopted land)...

-- Loại 2 là bọn ích kỷ, cơ hội chủ nghĩa (selfish opportunists) những người dễ ghét -- đáng khinh bỉ -- (despicable folks). Loại người này sẵn sàng bán linh

hồn cho quỷ dữ (they are ready to sell their souls to devils) trục lợi cá nhân. 18 tỷ đô la Dr. George vừa nói là từ loại người này đổ vào Vietnam. Họ là những con cừu đen.

-- Loại 3 là loại ngu xuẩn nói nhiều làm ít (All talk idiots). Họ ngu xuẩn tới nỗi không có lý trí. Họ nhu nhược uơ hèn, ỷ lại, lạm dụng quyền công dân. Họ ngu xuẩn đến nỗi không biết được rằng chính phủ và nhân dân Mỹ chỉ hành động việc gì có lợi chung cho đất nước và nhân dân Mỹ (common interest of America and the American people). Các thỉnh cầu của loại người này, nếu là tôi (ông Tom) tôi ném ngay vào thùng rác.

Xin hỏi các ông: cha mẹ các ông, ông bà các ông được lo cho đi xa với mục đích kiếm tiền nuôi gia đình, đi rồi không có một đồng xu gửi về, không nhiều tiền đem về quê làm ăn, thì giọng họ của các ông bà có như cha mẹ của các ông bà, ông bà của các ông bà không? Những người ra đi từ miền Bắc Xã hội Chủ nghĩa ở lại sau Đông âu sụp đổ; những công nhân Việt nam lao động quốc tế; những cô gái Việt nam lấy chồng nước ngoài...Họ đâu vì chính trị mà các ông ngu ngốc đến nỗi không thấy mà nói họ là “những con cừu đen”, “là bọn ích kỷ, cơ hội chủ nghĩa (selfish opportunists)”? Sao họ có thể là “những kẻ dễ ghét-- đáng khinh bỉ -- (despicable folks)”? Họ bỏ nước ra đi đầy nước mắt, trùng trùng nỗi oan khiên, cả cái chết treo lưng lẳng trên đầu...chỉ hy sinh cho tương lai người thân trong nước. Họ cao cả tâm lòng như trời cao biển rộng, hơn vạn lần các ông ty tiện “bới lông tìm vết” một cách đê hèn phải không? Và chúng tôi, những người tỵ nạn chính trị, ra đi còn nghĩ về đồng bào mình trong nước sống dưới chế độ Cộng sản gian ác, bần cùng, áp bức...Chúng tôi phải làm gì, đâu thể làm ngơ! Chỉ nói mỗi cái việc kỳ thỉnh nguyện thư thôi, các ông, các bà đã hòa nhau một cách đáng khinh khi, đáng miệt thị không muốn cho chúng tôi trả ơn sông núi, nghĩa tình đồng bào của mình!? Trong một tập thể nào cũng vậy, nhất là một tập thể chưa thể thống nhất được và khó thể thống nhất được như của Việt nam thì làm sao tránh khỏi “con sâu làm rầu nồi canh”? Điều đó, dù những kẻ tối mù mù trí tuệ bao nhiêu đi nữa cũng nhận ra được mà. Ngay nước Mỹ, việc Tổng thống Bill Clinton với Monica Lewinsky năm 1998; Thống đốc New York, Eliot Spitzer với “the spensive prostitute” năm 2008; Thượng nghị sĩ Larry Craig “He was arrested for lew conduct in Minneapolis airport bathroom” năm 2012...có ai đàn độn cho rằng tất cả những nhà lãnh đạo nước Mỹ là “bẩn thỉu”? Ai lại không biết “chính phủ và nhân dân Mỹ chỉ hành động việc gì có lợi chung cho đất nước và nhân dân Mỹ”? Điều đó, trẻ vị thành niên cũng biết, các ông bà quá lắm cảm mới nói ra mà thôi. Không riêng gì nước Mỹ mà nước nào trên thế giới cũng vậy thôi, đều vì tổ quốc, đồng bào của mình hết. Chúng tôi vì đất nước và đồng bào của chúng tôi mà chiến đấu đến giọt máu cuối cùng. Các ông, các bà cũng phải nhìn thấy chính quyền và nhân dân Mỹ cũng vì nước Mỹ mà đã “phản bội” đồng minh của mình chứ!?

-8/ Ta là người chịu ơn chính phủ và nhân dân Mỹ quá nhân đạo cứu mang chúng ta qua đây giúp đỡ chúng ta ban đầu, tìm nơi ăn chốn ở, làm ăn gây dựng sự nghiệp. Khi có đủ lông cánh, ta đem tiền bạc về bom cho những kẻ mà do chính chúng đã gây ra cho chúng ta phải bỏ nước ra đi. Giờ đây ta còn để cho những người (Mỹ bình thường) nhìn ta như những con vật ghẻ lở, loài sâu bọ.

Xin lỗi, trong bài ông hay bà viết, tôi không thấy “những người (Mỹ bình thường) nhìn ta như những con vật ghẻ lở, loài sâu bọ”. “Những con vật ghẻ lở, loài sâu bọ” là ông hay bà tự nhận lấy, chúng tôi không mắc mó gì nhận càng. Thì ra, ông hay bà đã được “những con vật ghẻ lở, loài sâu bọ” sinh thành ra à? Hèn chi! Ông hay bà bảo “Ta là người chịu ơn chính phủ và nhân dân Mỹ quá nhân đạo...”, điều này đứng về phương diện đạo lý dân tộc “chín bỏ làm mười”, có thể chấp nhận được, nhưng đứng trên những lý luận thường tình không khoan nhượng thì phải coi lại. Nước Mỹ đã kéo ta vào cuộc chiến làm “Tiền Đoàn Chống Cộng” mà không cho ta đánh thắng kẻ thù Cộng sản; mang tiếng giúp ta mà thực ra là để chờ thời đối chác với Tàu man; bỏ ta, cuốn gói chạy làng không thương tiếc, bất nhân, bất nhân... Rồi những gì xảy ra: mất nước, chết chóc, tan hoang, điêu linh, lưu lạc... Ngẫm lại, nước Mỹ có đáng cho ta mang ơn !?

Lẽ ra tôi nên làm theo những nhà trí thức, những bậc cao minh không quan tâm làm chi những lời nói, việc làm của những kẻ không có cái đầu có một chút óc não suy nghĩ; không có trái tim có cái tâm lành lặn để thiện lương một chút, mà dành thời giờ sống sao có ích cho xã hội, cho nhân sinh... để khỏi bị người ta mang mình ra chửi mắng đời giòng họ nhà mình./

NGUYỄN THỪA BÌNH

nguyenthua binh@gmail.com

Ngày 11/04/2013

KINH CHUYEN QUY THAN HUU NAT

From: Khiem

Bài viết này xuất hiện khá nhiều trong các emails mà anh đã nhận được từ mấy hôm nay (4/6~10).

Nhận xét của các người như: "nhân viên cấp cao....BS. da đen Sue và Sĩ quan Hải quân hồi hưu" có phần đúng mà cũng có phần sai. Tuy nhiên mình không thể bàn luận một cách trung thực vì các lời nói chỉ là những trích dẫn; nếu đọc được toàn bài hoặc nghe toàn lời bàn thì mới tranh luận đến được. Tuy nhiên mình cũng phải công nhận là chuyện gởi tiền về VN là 1 điểm yếu!

**ĐỌC THẤY QUÁ NHỤC NHÃ, SONG NGHĨ LẠI RẤT CHÍNH XÁC,
MONG RẰNG THUỐC ĐẮNG ĐÃ TẬT, TỪ ĐÓ NHÂN TÀI SẼ XUẤT
HIỆN ĐỂ CỨU NƯỚC.
XIN NGUYỆN CẦU.**

Hãy mở rộng tầm mắt để nhìn thấy sự thật của người Việt hải ngoại.

Sự thật mất lòng

Một nhân viên chánh phủ liên bang cấp cao người Mỹ da trắng, ông nói rằng:
--Một mặt các người Mỹ gốc Việt *hợp tác khăng khít* (closely co-operate) về kinh tế và tài chánh với chế độ “*kẻ thù*” của các anh qua việc các anh đổ **18 tỷ đô la** về Vietnam hàng năm qua ngã du lịch, chuyển ngân, du hí, và đầu tư (Note: Wells Fargo Bank có đủ tài liệu cấp cho GAO).

--Mặt khác, một số tổ chức cộng đồng (a certain number of your community organizations) các anh nộp thỉnh cầu (petition) chánh phủ Mỹ xin dùng áp lực kinh tế với Vietnam để đòi cho các anh vài điều mà các anh có thể tự làm lấy, nhưng chính hành động của các anh (hợp tác kinh tế với chế độ thù nghịch) rồi các anh phản lại thỉnh cầu của các anh. **Các anh là lũ hề** (you, bunch of comedians)

Ông hỏi: "Trả lời tôi, các anh là loại người gì"? (Please answer me, what kind of people are you?)

Qua 2 tuần tôi mong đợi hồi âm của các bậc cao minh, uyên bác, nhưng không thấy. Tuyệt vọng. Tôi không còn tin người Việt nào đủ thông minh uyên bác có thể đối đáp lại người chửi xéo dân Viet ty nạn ta.

Như thế có nghĩa là toàn thể cộng đồng người Mỹ gốc Việt không có một ai cao minh uyên bác cả. Đau buồn thay hơn 4 ngàn năm văn hiến. Tôi chỉ đọc thấy

một vài bài chửi thề vô học thức, hạ cấp (low life, uneducated) và tất cả đều LẠC ĐỀ, không ai trả lời đúng câu hỏi. Bài nào lạc đề, tôi xóa bỏ ngay không thèm đọc cho là rác rưởi không đáng mất thì giờ.

Tiền đây tôi kể lại toàn bộ cuộc mạn đàm tại bữa cơm chung hôm nọ Cũng trong dịp Monthly-Neighborhood-Get-Together-Buffer Dinner này, một bà bác sĩ Sue (OB GYN) da màu chĩa vô “Chính BS Martin Luther King là người đã đấu tranh cho chúng tôi có nhân quyền, tự do, bình đẳng. Chúng tôi phải tự dành lấy bằng mạng sống. Chúng tôi không nộp thỉnh cầu tới chánh phủ như bản chất ý lại của các anh vừa làm. Các anh biết việc làm nào bản thủ, các anh muốn người khác làm cho mình (Your dirty job you want somebody else doing it for you)”. Nếu không có BS King, người Mỹ gốc Việt các anh ngày nay chẳng khác gì người Tàu qua đây lao động đường xe lửa hoặc giặt ủi. Ai muốn có gì, phải tự tranh đấu dành lấy. Ở Mỹ có câu nói không ai cho ai ăn cơm thí (There is no free lunch). Những người dân ở Việt Nam ươn hèn (coward rats) không dám tự mình dành lấy bình đẳng, tự do, nhân quyền. Nước Mỹ không thể cứu giúp một dân tộc ươn hèn (a nation full of coward rats) nếu họ không tự cứu họ trước (we only help those who help themselves)

Một ông khác là sĩ quan hải quân về hưu, nói “Tôi muốn nói cho các người bạn Mỹ gốc Việt các anh biết rằng chánh phủ Mỹ không đóng vai trò cảnh sát quốc tế (*policeman of the world*). Nước Vietnam bắt bớ giam cầm những người đối kháng là việc nội bộ của riêng họ. Các anh không thể thỉnh cầu chánh phủ Mỹ làm cảnh sát hoặc quan tòa buộc một nước có chủ quyền (a sovereign nation in power) thả những người đối kháng mà, ai có thể biết được, chính phủ nước đó cho họ là tội phạm. Các anh quá lạm dụng (abusive) quyền công dân Mỹ. Nhân đây tôi cho các anh biết, các người Cuba nói riêng hoặc Latinos nói chung, lực lượng cử tri, chánh trị và kinh tế của họ to lớn hơn các anh nhiều lần. Các chánh trị gia đều tiến sát gần (approach) họ. Họ chưa hề thỉnh cầu (petition) chánh phủ điều gì. Vì họ thông minh và thực tế hơn người Mỹ gốc Việt các anh (they are smarter and more realistic than you folks)--tức là chúng ta ngu hơn bọn xì--quả vậy.

Ngồi cùng bàn, ông Tom chủ văn phòng bắt động sản Century 21, phát biểu: "Cũng như mọi cộng đồng thiểu số khác. Họ (người Việt) có 3 loại người: **-*-1 loại cực kỳ thông minh đóng góp rất nhiều cho xứ sở này (their adopted land)**. Tôi biết có tới hàng ngàn người Việt là quân đội Mỹ cấp tá, BS, Kỹ Sư, Giáo Sư, Bác Học. Điển hình (a case in point) cách nay 6-7 năm tôi đã đọc Newsweek Magazine, ký giả lão thành (renowned journalist) George Wills viết 1 bài dài về 1 bà bác học Vietnam--ý ông nói Mme. Dương Nguyệt Ánh.

-- Nói rằng món nợ của bà đã trả cho nước Mỹ hoàn toàn đầy đủ, kể cả tiền lời (Your debt to America has been paid in full, with interest).

-- Loại 2 là bọn ích kỷ, cơ hội chủ nghĩa (selfish opportunists) những người dễ ghét--đáng khinh bỉ-- (despicable folks). Loại người này sẵn sàng bán linh hồn cho quỷ dữ (they are ready to sell their souls to devils) trục lợi cá nhân. 18 tỷ dollars Dr. George vừa nói là từ loại người này đổ vào Vietnam. Họ là những con cừu đen.

-- Loại 3 là loại ngu xuẩn nói nhiều làm ít (All-talk idiots). Họ ngu xuẩn tới nỗi không có lý trí. Họ nhu nhược ươn hèn, ỷ lại, lạm dụng quyền công dân. Họ ngu xuẩn đến nỗi không biết được rằng chánh phủ và nhân dân Mỹ chỉ hành động việc gì có *lợi chung* cho đất nước và nhân dân Mỹ (common interest of America and the American people). Các thỉnh cầu của loại người này, nếu là tôi (Ông Tom) tôi ném ngay vào thùng rác.

Ta là người chịu ơn chánh phủ và nhân dân Mỹ quá nhân đạo cứu mang chúng ta qua đây, giúp đỡ ta bước đầu, tìm nơi ăn chốn ở, làm ăn gây dựng sự nghiệp. Khi có đủ lông cánh ta đem tiền bạc về bơm cho những kẻ mà do chính chúng đã gây ra cho chúng ta phải bỏ nước ra đi. Giờ đây ta còn để cho những người (Mỹ bình thường) nhìn ta như những con vật ghẻ lở, loài sâu bọ.

Chuyển tới: **TS Nguyễn Anh Tuấn**

Ngày 11/04/2013

PB11042013/Xã Hội